

Î N C H E I E R E

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul:	Valeriu Doagă
Judecătorii:	Iuliana Oprea Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Cimișlia cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2013, prin care s-a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 15 aprilie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă

c o n s t a t ă

La 14 decembrie 2012 societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Cimișlia cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” a indicat că la 13 septembrie 2012 colaboratorii Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Cimișlia au efectuat un control fiscal prin metoda verificării tematice.

În rezultatul controlului efectuat a fost întocmit actul nr. 3-494937 în care s-a constatat încălcarea legislației fiscale prin comercializarea băuturii alcoolice marcată cu timbru de acciz fals.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Cimișlia nr. 767 din 26 septembrie 2012 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale societății cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” i s-a aplicat conform art. 262 Codul fiscal amendă în mărime de 50000 lei pentru comercializare mărfurilor cu timbre de acciz falsificate.

La 24 octombrie 2012 a adresat pârâtului cerere prealabilă solicitând anularea deciziei și remiterea materialelor controlului fiscal organelor de urmărire penală.

Prin răspunsul din 20 noiembrie 2012 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cimișlia a respins cererea prealabilă și a menținut decizia din 26 septembrie 2012.

În motivarea refuzului a indicat că organul fiscal are obligația de a remite materialele controlului fiscal organelor de urmărire penală doar în cazul atestării existenței semnelor infracțiunii prevăzute de art. 244 Codul penal.

Consideră societatea reclamantă că concluzia organului fiscal este neîntemeiată și contravine art. 251 Codul fiscal, potrivit căruia organul fiscal este obligat să sesizeze

organele de urmărire penală despre faptele infracționale devenite cunoscute în cadrul controalelor fiscale efectuate.

Consideră că încălcarea constatată de organul fiscal nu-i poate fi imputată, deoarece concluziile expuse de expert în Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1839 din 15 mai 2012 indică la prezența evidentă a semnelor obiective și subiective ale unor acțiuni premeditate încadrate juridic în prevederile art. 241, 243, 242, 250, 332, 361 Codul penal.

Mai indică societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” că organul fiscal la examinarea încălcării fiscale nu a ținut cont de art. 15 Legea nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, care prevede că activitatea autorităților administrației publice și/sau altor instituții abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control în relațiile cu întreprinzătorii trebuie să fie proporțională asigurării intereselor societății și protecției drepturilor întreprinzătorilor.

Certificatul de calitate asupra lotului de producție alcoolică este eliberat de organul competent abilitat prin lege, iar eliberarea acestuia indică asupra faptului că lotul de marfă certificat poate fi pus în circulație.

În susținerea poziției invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului relevând în special asupra cauzei Megadatcom vs. Moldovei, în care se condamnă statul, care neavând nici un indiciu dacă contribuabilul este implicat direct în abuzul fraudulos al lanțului impunerii, oricum pedepsește contribuabilul, fapt ce indică la dezechilibrarea balanței dintre scopul general al societății și cerințele referitoare la respectarea dreptului de proprietate al persoanei.

Cere societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Cimișlia nr. 767 din 26 septembrie 2012 emisă în baza actului de control nr. 3-494937 din 13 septembrie 2012.

La 15 ianuarie 2013 societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” a depus cerere de completare a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de completare a cererii de chemare în judecată societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” a invocat jurisprudența europeană potrivit căreia autoritățile publice trebuie să acționeze la timpul potrivit, într-un mod corespunzător și consecvent când este pusă pe rol o chestiune ce privește interesul societății, implicit al statului.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 15 aprilie 2013 s-a respins acțiunea societății cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru”. (f.d. 83;87-88)

La 30 aprilie 2013 societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 18 septembrie 2013 apel motivat împotriva aceleiași hotărâri. (f.d.86; 101-104)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2013 s-a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 15 aprilie 2013. (f.d.116; 117-128)

La 19 decembrie 2013 societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2013, solicitând admiterea acestuia, casarea ambelor hotărâri judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” a indicat că instanțele inferioare eronat au interpretat prevederile art. 262 Codul fiscal

și au constatat ca semn obiectiv de aplicare a sancțiunii comercializarea propriu-zisă a mărfii.

Prevederile acestui articol se referă doar la contribuabilii care au utilizat timbrul de acciz falsificat.

A mai invocat societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” drept precedent judiciar decizia Curții Supreme de Justiție nr. 3ra-932/13 din 12 iunie 2013 adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Tirex-Petrol” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ, prin care s-a anulat decizia organului fiscal emisă pe un ansamblu factologic identic celui cauzei în speță.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin referința depusă la 25 februarie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cimișlia a solicitat respingerea cererii de recurs.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele societății cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cimișlia, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca

fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Referirea societății cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” la decizia Curții Supreme de Justiție nr. 3ra-932/13 din 12 iunie 2013 adoptată în pricina civilă la acțiunea societății pe acțiuni „Tirex-Petrol” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ nu are relevanță.

Or, Curtea Supremă de Justiție în decizia din 17 aprilie 2013 în pricina de contencios administrativ nr. 3ra-641/13 la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Stals” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a statuat că însuși aflarea sticlelor cu accize expirate, indiferent de scopul deținerii acestora, diminuează din gradul sporit de protecție și constituie o încălcare a legislației care reglementează acest domeniu (a se vedea decizia CSJ nr. 3ra-641/13 din 17 aprilie 2013).

Așadar, jurisprudența Curții Supreme de Justiție pe această categorie de litigii până la decizia invocată de recurent deja era stabilită.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că Judecătoria Cimișlia și Curtea de Apel Chișinău au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Ghiocel-Negru” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan